

Z přátelských kruhů.

Z MODOC, KANS. — Ctná redakce! Prosím za uveřejnění těch- to několika řádků. Jsem Vaším odběratelem už déle jak 10 roků. Vždy jsem jej s radostí očekával, ale teď, co pí. B. Novotná uveřej- ňuje jošterčí svoje dopisy, tak vě- te, bojím se ho vzít do ruky. Ra- ději bych viděl, kdyby mne nedo- cházel. Vidím v té paní sestru Nespokoje, které se jedná jen o lásku a milování a o to, jak se má muž k ženě chovat. Škoda, že ne- í tureckým pašou. Proč jen si ne- vezme na mušku to ženské pohla- ví? Neví snad o žádných alka- holicích a ochmelech. Já jich viděl dost nejen ve staré vlasti, a- le i zde. Znal jsem ženu, že by by- la promarnila všechno, kdyby ne- byla přišla smrt. Manžel s nejstar- ším synem jí musili svázat, aby jí udrželi doma, když šli sami po prá- ci. Ale ani to nepomohlo. Jako- sud válela se po návisi k židovi a ten jí provazu sprostil. Na zpá- teční cestě, až už svázána nebyla, válela se zase. Druhá stará vý- ménkárka, když propila vše, na co měla právo, tak kradla, co se dalo. Lezla na půdu pro vejce a padla na kamenné zápraží. Tak se roz- třaskala, že chodit nemohla. Ale na kořalu přece chut mála. Co to- mu říkáte, pí. Novotná? Nemělo byste dosti zaměstnáni se ženský- mi? Nemohla byste proto ty muž- ské nechat už na pokoji? Či my- slíte, že je Vám to co platné? — Staré přísloví praví, že Bůh psího hlasu neuslyší. Žádná mravná a vzdělaná žena podobné hádky a různé nebude vyhledávat. Běda tomu, skrze koho pohoršení pochá- zí! A Vy jiného nevyhledávejte. V jednom čísle jsem četl, aby si J. Kastl dal pozor, aby nemusel přestat dopisovat. Myslím, že by se to spíše hodilo na jiného. Kdo pak by odebral list, se kterým by se měl jen a jen zlobit. S čtou Josef Novák.

Z MOORE, OKLA. — Ctná redakce! Přijímáte ode mně srdečný pozdrav vy i všichni členi tohoto listu. Musím začít tím, jaké zde máme počasí. Zimu jsme měli krásnou, dost suchou, takže se mo- lo dobřeorat. Dne 16. února do- stali jsme vydatný déšť, který ve- lice prospěl seti ovsa. Každý má zde již zaseto. Podzimní pšenice jsou též pěkné, až byly vážné o- bavy, že nám vysehnu. Teď zač- nemě připravovat půdu pro kornu, která se to sází kolem 20. břez- na. Co se týče pozemků, ty tu zna- ně vstoupily v ceně, neb se tu ne- konají pozemek pod \$60 až \$150 akr, to jest blíž Oklahoma City. Město Oklahoma City jest krásné i co do čistoty i co do stavbe. Uči- nilo znamenitý pokrok v době tak- krátké. V čest Váš

Frak Kysela.

Z FREEVILLE, N. Y. — Ctná redakce! Zaslám předplatné na "P. Z." a za promi žádám seme- na. Jsem tomu již dva roky, co jsem se sem přistěhoval z Omahy. Velice rádi čteme "Pokrok" a zprávy omašské zvláště nás zají- májí. Počasí zde máme proměn- livé. Sníh napadá a sleze a zase napadne jiný, což trvá již od půl listopadu. Stálá sněhová pokr- Ź. Když zde uhodí mrazy neb vá- nice, potvrzají obyčejně dva až tři dny, načež je zase volnější. Tak nám ta zima utíká. Březen začíná s vyjasněným počasím, jaký ale bude dál, nevíme. Loňské jaro bylo trochu deštivé i studené, takže byly malé mrazy, ale ovoce pře- ce nezničila. Místa bylo ovoce dost a vůbec každý ho měl dost pro svoji spotřebu. Úroda též by- la místa obstojná, místa pěkná. Zde platí dobře seno a kdo může prodat hodně seno, ten si pomůže. Takí se zde nejvíce seno pěstuje, zvláště jetel se tu dobře daří, neb jest zde půda proměchaná vápen- ným kamením, což jeteli velice prospívá. Zdejší Američané říka- jí, že ten kámen jest dobrý, jelto v létě udržuje teplo na noc pro- koru. V létě jsou zde většinou chladné noci. Letos se tu farmy hodně prodávají, neb každou chví- li je někde dražba na nářadí. Kaž- demu jest divno, proč jest zde to- lik farem na prodej. Tomu se ne- třeba divit, neb jest to snadno vysvětlitelné. Zdejší Američané jsou většinou lidé staří, kteří už- dávají nemohou, děti mají na stu- Źích nebo ve městech, a tak jsou

muceni farmy své prodát. Však ta- láce farem nebude již dlouho tr- vat, neb se sem letos stěhují i ji- né národnosti. Těž i Čechů sem přibýlo. Když jsme se sem před- dvěma roky s mým nyní již zesnu- lým manželem přistěhovali, byly jsme tu pouze dvě české rodiny a teď jest nás tu již devět rodin če- ských usazeno. Každému se zde líbí. Všude je štěpná tráva a pak každé tři míle je malé městečko, tak že jest to tu veselejší. Ta ma- lá městečka jsou jako ve staré vlasti vesnice. Těž jsou zde mlékár- ny a proto i dobrý odbyt na mlé- ko. Rovněž i mlýny jsou tu. O- jak se zde mému manželovi líbilo, jak byl rád, že si pomohl ku kou- sku svého pozemku! Žel, že mu ne- bylo dopřáno, aby se dlouho z to- ho těšil. Ta neuprosná smrt nem- zná slitování — sklátilat nám na- šeho manžela a otce k předčasný hrob. — Koněna s pozdravem na et. redakci. Zvláště moji známí v Omaze necht přijmout vřelý můj pozdrav a též i čtenářstvo tohoto listu. Marie Šemík.

Z MONOWI, NEB. — Ctná red- akce! Žádám o uveřejnění mého- dopisu. Z mého výletu do Tabora a Tyndall, So. Dak. — Jest tomu právě 16 roků, co jsem posledně- navštívil výše jmenovanou kraji- nu, a 20 roků jest tomu, co jsem se odamtud odstěhoval do Ne- brasky. Ostávám jsem 5 mil od Tyndall a já, přivej ze staré vlasti jako malý hoch, tam jsem vyrostl a zažil dosti radostných chvílí v Taboře. Jezdilo se každou nedě- lí do kostela a po kostele většinou pokaždé tančili jsme při harmo- nice. Vše to teď pomínulo. Hos- tince jsou v neděli zavřeny a ta- ké se jim již dostalo toho nadělení, že musí zavírat v 9 hodin večer. — Tak abych začal a tím výletem Máj soused a kamarád od mládí, p. Fr. Ročejdl, má rodiče na farmě blíž Tabora a též sestry, bratry a svakry. Vzpomínám jsem si koneč- ně, že by bylo na čase, aby je na- vštívil. Povídá: "Brávo, pojedu s tebou! Mám tam též nějaké přátele a rád bych viděl, jak to- tam teď dopadá!" Obzvláště jsem byl zvědav na to, jak Tabor pro- kročil, když má teď dráhu. Ujed- náno, vykonáno. Bylo to minu- lý měsíc po polovici. V úterý vy- jel jsem z našeho slavného města Monow a odpoledne jsme přijeli do Niobrary. Tam jsme byli nu- cení přenocovat. Jelikož tam je jen jeden hotel, proto, než jsme si zašli na posilněnou, pospíšili jsme do hotelu se zapsati, abychom snad nebyli nuceni strávit noc na chodníku. Ve středu ráno nás vezl v dostavníku přes řeku Mis- sissippi do Running Water. Řeka vzdor teplé pohodě byla dobrá, až již sníh tál a ukazovala se voda. Ale řekl jsem, že jest to dobré je- ště na měsíc. S čhnti jsme vze- šli do železničního vozu a hajdly do Tyndall. Dorazivše tam, ptá- me se, kdy jede vlak do Tabora. "Hned za 5 minut," odpověděl zřízenec železniční. "A kdy jede nákladní vlak do Tabora?" táži se- dále. "Někdy večer," dostal jsem za odpověď. "Dobrá," pravím své- tomu kamarádu, "vzáíme nej- dřívě do Tyndall a večer do Ta- bora." Tyndall za ta léta, co jsem tam nebyl, se změnil. Má velké nádherné budovy cihelné, které tam nebývaly. Až Tabr násled- kem dráhy uškodil Tyndall v ob- chodě, jest Tyndall vzor tomu živé- město. Jelikož nás trápila železná, zašli jsme ji ihned ukojit k panu Blažkovi. A zde začali se scházet bývalí známí a sportovní jako my- jsme: Pořadatel "Dak. Pokroku" p. A. Hájek, starý náš známý pan Musilek a mnoho jiných. Jelikož tamní farmaři mají většinou spo- lení telefonická, povídám: "Mu- sílku, zavolej mi Tonka Bamba- sa!" Zmíněný jest můj švagr a veselá kopa. Tonk zavolan a já spustil. Ale překvapilo ho to, když po tolika letech slyšel zase můj hlas. Říchl, že pro mě přije- de, až přijedu a Tabora. Ješto můj kamarád má strýce p. Rein- tringra v Tyndall hostinským, šli jsme jej navštívit. Ale starý pán již hostince neříž. Pronajíj jej svého synu Matějovi a sám pro- dává pivo ve velkém. Se svou manželkou po 18. letech svatých v sahnou pěkně si teď k staru hoví. Jde jim k duhu znamenitě. Nako- díky za pohostění po čas pobytu našeho v Tyndall. Konečně nastal večer a nám bylo odtrhnouti se od- tolika známých a sypat k nádraží.

kde už na nás čekal nákladní vlak. Ten však pořád něco kutíl, až byl tak spozděl, že jsme v 9:30 hodin tedy za tmavé již noci přijeli do Tabora. K tomu jsme ani depot neviděli, až když jsme byli 1/2 míle od Tabora. Štěstí, že jel vlak zvol- na, tak že jsme bez úrazu vsesko- čili — jinak by byl s námi peláši do Yankton. Co ale teď? Hostin- ce zavřené! Tabor se nám objevil jako město velké a my nevěděli, kde jsme a kam máme jít. V blá- té a vodě dostali jsme se konečně na ulici a Frank povídá: "Zjedná- me si v mačtalí povoz a pojedem k našim." Já mu ale odvětil, že nás v této mazanici a tmě nepovezu. Ale on stál na svém, že povezu. Tak jsme našli mačtal, kterou vlastně pan Mach, a zeptali se ho- cho, který pro p. Macha pracuje, zda-li by nás dovezl k Ročejdlům na farmu. Hoch se šel optat pana Macha, ale ten mu řekl, že to ne- může být, až prý zítra. "Nu, ne- vadí," povídá Frank, "je zde ně- kde starý Velfl, ale nevíme, kde os- tává, a u toho zůstanem do rá- na." — "Dobrá, starého toho fe- rina i já znám." — Hoch nás do- vedl na místo. Starý Velfl byl o- všem velice potěšen a s radostí nám popřál noclehu. Manželka jeho má tu trampotu, že jí věně- bolí hlava. Synové jeho mají v Taboře hostince a tak měl starý doma trochu líkeru. Když pak ten byl již pryč, podal nám sta- rý lahve se slovy, že prý to je whisky a přísadami, jako pepper- mint a pod. Okusivše vzáého- toho nápoje, měli jsme dosti jedi- něho jen doušku, neb to byl větš- inou samý turecký pepř. Ze starý ferina po nás jen mrkal, netřeba snad ani podotýkat. Ve čtvrtek ráno, chtějše se zavděčit manželce, kterou bolela hlava, podjal se ú- kolu rozdělati oheň. Vyšel a při- nesl plnou náruč zeleného sena a syrového dříví. Topivo to se mi mnoho nezamlouvalo, zvláště již proto, že dobře jsem věděl, že je od jakživa všemi mastní mazaný. Dal do kamen seno, na ně dříví a podpálil. Frank mezitím vstal a odešel s Velflem do města. Já jsem si chtěl ještě chvíli poležet. Než v krátkce na to musela paní Velflo- vá vstát a věnovat pozornost svou kamnům. Čhtěl nás čtverák, jak se přiznal mému příteli, vyudit! Tu máte jeden jeho kousek a ta- kových čertovní jakživ provedl, že by po celý rok měl Pokrok co- tisknout. Když již jsem v tom, povím vám o něm ještě jednu hi- storku. Když se sběhla, byl jsem ještě mladý hoch a úplně jsem na ni zapomněl, až teď jsem se o ní dočetl v "Táborských Novinách", jež jsou vydávány půl česky a půl- anglicky. Starý Velfl znám je jako veselá kopa všemi mastní- mazaná a totéž platí i o šprýmaři p. Bouškovi, kterýž jest též znám pod jménem "Fiadelfie." Oba ti- to chlapci zdřelí se kdysi, ale už je tomu hodně dávno, po muzice v Taboře do druhého dne. Bylo to v masopustě a bláta bylo všude dost a dost. Jelikož oba sporti- popíjeli, není divu, že dostali též chut' na něco dobrého k snědku. Tu Fiadelfie poslal Velfla pro šunku. Ale, prosím vás, kde pak by se vzala tehdy v Taboře? Velfl smažel chleba, krekesy a vůbec vše, co se dalo, ale nie platno. Fiadelfie stál na svém, aby jen přinesl šunku. A Velfl povídá: "Víš, mně je již zima. Ty máš nový kožík, půjž mi jej." Fiadelfie, nie zlého netuše, ochotně mu kožík půjčil. Byl čistě nový. Velfl, v kožík ob- lečený, prohlíží si taborské ná- městí a v tom šibalský jeho zrak utkvá na velké louži. Bez další- ho rozmyšlení běá: a již se válí v louži jako hastrman. To opakoval vícekrát, načež se vrátil s koží- chem, nejsa vůbec k poznání. Ma- jíte kožíku, Fiadelfie, zučil hroz- ně, ale Velfl si věděl ihned rady. Upokojil přítelce, že se kožík vy- pere. Dal ohřát vodu, jako když se má pářit prase, vzal kožík a bře s ním do vody. Ččinek byl sevrkva a bylo po kožíku. By- lo tehdy sněhu a i pan Bouška se konečně smál též. A dodnes ží- jí oba ferinové, jinak dobré to- du- se, v přátelství. Také p. Bouška tráví stará svá léta v Taboře. Co tu stojí někoho trampot a studií, než dosáhne diplomu, a vidíte, pan Bouška ho k starí dosáhl beze- vědně škol, jen vlastním svým při- věšením. Diplom onen jest k spa- tření v hostinci pp. Hruška a Tru-

nee. Je ve skvostném rámeči a zní: "Fiadelfie dosáhl čestného diplo- mu, jelikož byl 16krát v díře ve- řhe preferanc." Vzte, co vše se dá dokázat. Žel, že v nynější- nové generaci není již takových šprýmařů, jako bývali ti staří! — A teď zase o Taboře. Jak se vše změnilo za těch šestnáct roků, co jsem tam nebyl. Čím ale byl Ta- bor tehdy a čím je teď? Tehdy by- lo v Taboře asi 10 budov. A dnes? Dnes jest Tabor krásným městem. Zvláště pak krásli Tabor tři vel- ké, nádherné a nákladné budovy, jež lze zřítí již z daleka. Jsou to kostel, škola a fara. Kdo zavítá do Tabora, popatří zajisté s potě- sením na krásné ty budovy. Nes- míme však býti neznalými, mu- síme dáti průchod pravdě a vzdáti čest tomu, kdo jest původcem o- noho velkolepého díla. Jest to vldp. E. Bouška, kněz taborský, jehož jsem měl čest navštívit a s ním si pohovořit. Jest to kněz, Čech a vlastenec, zná dobré i zlé stránky lidu našeho a dove- me- zi ním žít. Proto také dovedl po 18letém pobytu mezi tím drahým- jemu lidem českým velkolepě to- dílo dokončít. V celé diecesi da- kotské nenajde se nic tak velkole- pěho. Af katolík, svobodář, pří- tel ei nepřítel, každý musí doznat, až se vldp. Bouška odebere tam, odkud není návratu, že mu budou ony tři krásné budovy v Taboře- trvalým pomníkem. Po návstěvě vldp. Boušky odebral jsem se do- hostince k Velflům, kde na nás již čekal povoz pana Macha, aby nás dovezl k Ročejdlům. Dvě ště- nata byla již naložena a tak plní humóru vydali jsme se na cestu. Dorazivše na farmu, byli jsme- všele uvítáni. Však i já cítil jsem vždy k starým manželům Ročej- dlovlm lásku, jako by to byli mo- jí rodiče. Na to jsme dali vědo- most p. Tomši Sýkorovi, švakrovi mého přítele, aby se dostavil, že přijeli dva sporti. Přijel i s čhnti. Hned jsme načali štěbata a bavili jsme se výtečně. Jelikož druhý den ráno, v pátek, se nám zdálo, že by řeka mohla prasknout, usne- sli jsme se, že vyrazíme, abychom se v sobotu dostali domů. Po obě- dě jsme se rozloučili a bratr Frankův nás dovezl do Tabora. A zde jsme teprve spatřili hojně známých. Byla jich celá řada. Potěšili jsme se navzájem. Mezi nimi byli i pan Melichar, můj pantáta a jeho syn Josef. Odpo- ledne po tklivém rozloučení se s- milými přáteli a známými vsedli jsme do vlaku a hajdly do Tyn- dall. Zde jsme se na chvíli s mým sportem Rameši. Na mě již čekal švagr Bambas a po nějaké zavá- ně s velkým křtenětem v buggyh- jeli jsme na jeho farmu. Byl jsem- všele uvítán a pohostěn. Děkuji za vše. Dostavili se sporti Musí- lek a Hášek a ještě dva jiní a při- načatém štěbání bouchejí jsme si- cvika. Ale dal jsem jim co proto! Druhý den, v sobotu, manželka p. Bambasa se synem dovezli mě do Tyndall. Ve chvatu, abych našel svého sporta, bychom nezmeškali vlak, jenž nás měl dovéztí domů, opomenul jsem ti, Tonku, poslat "drink" a s tvoji čhnti se rozlou- čit. Odpusťte! Jaké ale bylo na- še překvapení, když nám bylo v- Running Water sděleno, že nemů- žeme přes řeku. Byly již 4 stopy vody. Nezbylo, než čekat do pondělka. Na to uškodila zima a v pondělí mohli jsme nastoupiti cestu již bez obavy. Byl bych velice rád navštívil sestru svou v Parkston, ale v neděli personky nejezdí a v pondělí čhtěli jsme již býti doma. V Tyndall zle nebylo, ale co je moc, vše škodí, i ty "drinky". V naději, že v Niobr- ře chytne me nás vlak, vzali jsme s Tyndall nákladní. Ten se však zspozdil, až se zspozdil tak, že zrovna za námi za 15 minut přijel vlak osobní. Nezbylo, než v Niobr- abra opět nocovat. V úterý, tedy- právě týden, co jsme se vydali na výlet, vrátili jsme se domů, kde jsme byli všele uvítáni. Vřelý pozdrav všem přátelům a známým v Taboře a Tyndall, všem et. čte- nářům a celému personálu tohoto listu posílá Váš

Josef Říha.

C. H. Kubát,
právník a veřejný notář.
V oboru svém zkušený. Spolehlivý zástupce a všech soudů.
401 Barber Block. 15. a Farnam-
Tel. Douglas 607. Omaha, Neb.

ZDARMA!
50c Palm Olive Cream
a 10c Palm Olive Soap s
5—10c Palm Olive Soaps
v lékárně
Beránek a syn
Obzvlášt ní péče i nej-
těžším předpisům všech lé-
kařů amerických i Čech.
Roh 16. a William ulice.

JOHN J. NOVÁK,
spolehlivý jednatel, pojistí Vás vždy proti ohni u spolehli-
vých společnostech.
Je zástupcem "Royal Insurance Co.", největší a nejzá-
možnější pojišťující společnosti proti ohni na světě.
Proč pojišťovati se u malých společností, když to nic ví-
ce nestojí pojištění Vás majetek u největší a nejlepší společ-
nosti na světě.
UPOZORNĚNÍ! U výběru vašeho pojištění buďte tak
bedlivými jako u výběru vaší banky. Po ztrátě je pozdě chy-
by napravovat, měnití pojistiky bezezenně. **Royal společnost**
vyplácí každý správný požadavek. 33-22
Za spolehlivou obsluhu ručí v pojištění i v majetku
JOHN J. NOVÁK
Úřad. — č. 4, Arlington Bl., 1511 Dodge Str. Tel. Dougl. 186.
Obydlí — čis. 1256 již. 13. ul., OMAHA, NEBR.

Brown
POMNÍKOVÝ
11. a William ulice,
Omaha, Nebraska.
Jelikož jsem zakoupil nové
místo na jižní 13. ulici a bu-
du se toto jaro stěhovat, vy-
prodávám celý sklad pomní-
ků na 11. ulici úplně pod ce-
nu. Přijďte si vybrat, do-
kud zásoba stačí, neb mi pi-
šte. Telefon Douglas 3444.

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD
Pravidelná poštovní a paroplavební doprava
z Baltimore do Brémen
přimo po nových dvouroubových poštovních parnicích od 1200
do 10,000 tun snosnosti:
Rhein, Main, Neckar, Cassel, Breslau.
Koein, Hannover, Frankfurt, Brandenburg, Chemnitz.
II. kajuta z Baltimore do Brémen od \$55.00 nahoru.
Tyto parníky mají pouze jednu třídu kajutní, která označena jest jako
II. kajuta.
Výše jmenované parníky jsou výhradně nové, výtečně zbudované a saosy
zařizené, pokoje kajutní na palubě. Elektrické osvětlení ve všech prostorách.
Další zprávy podávají generální jednatel:
aneb jejich zástupci v zemi.
A. SCHUMACHER & CO., No. 7. S. Gay St., Baltimore, Md
H. CLAUSENIUS & CO., 95 Dearborn St., Chicago, Illinoi

Výhodné koupě pozemků v
okresu Fort Bend,
Státu Texas.
400 akrů úrodné černice a červené hlinito-pískité půdy,
250 akrů vzděláno, 50 akrů less, 4 obydní domky a příslušné
stavby, míli od města, čítajícího tisíc obyvatel; železniční vy-
hybka jde k samému pozemku. Cena jen \$30 akr. Pospěšte si.
500 akrů prerie, vše černice, ohrázeno, asi 100 akrů vzdě-
láno, 7 mil od Rosenbergu, v české osadě. Nejlepší to půda na
pěstování korny a bavlny. Cena \$35 akr; 1/4 hotové, zbytek na
splátky, 6 proc. úroky. Vše správně popsáno, protože neodklá-
dejte, ale jednejte rychle nežli se to prodá.
31-4
Jos. Dědek,
ROSENBERG, TEXAS

HENRY ROHLFF
Importér a velkoobchodník s pivem a líkery.
Proslulé pivní "Bismarck" z P. Schumacherova pivovaru.
NEBRASKÝ ZÁSTUPCE RUD. OELSNERA
Importačního piva z Most'anského pivovaru v Plzni
v Čechách a
Matkovského Hrabu v plánském ústě a sudcech a 10 tuctech
malých lahvi.
TELEFONY: (Bell Doug. 877 2607-69 Leavenworth st. Omaha
(Automatic. A 1877 JOS. S. SINKULE, český prodává. W